

»κων, και διατηρουντος μνησικακίαν προς τους μαγεί-
»ρους του και προς πᾶν ἐξ αὐτῶν προερχόμενον.
»Τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ ἐνδόξου βρουκόλακος ἤρνηθη
ἐπιμόνως ἢ τράπεζα νὰ εἶπῃ, φοβουμένη μὴ ὁ κ. ἀστυ-
νόμος ἐνεργήσῃ κατὰ τάφον ἔρευαν.

Ταῦτα ἔκρινα καλὸν ν' ἀνακοινώσω προς ὑμᾶς, προς
ὄφελος τῶν ὑφισταμένων ἀδίκους ὑποψίας.

Πρόθυμος δοῦλός σας
ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΛΑΥΡΑΣ.

Φίλε «*Ἀσμοδαῖε*»,

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνων τὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλον
τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος γνωστοποίησιν, δι' ἧς θεωρεῖτε
ὡς ἐξηντηλέμενον πλέον τὸν ἱατρὸν τῶν ἀπηλπισμένων
καὶ καθηγητὴν κ. Πύρλαν. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἶπω ὑμῖν
ὅτι ἔχετε ἄδικον διότι ὁ κ. Πύρλας κρίνεται ὑπὸ πάν-
των ὡς θησαυρὸς ἀνεξάντλητος.

Τοῦτο ἰδὼν καὶ ὁ ἴδιος ἠθέλησε νὰ σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι δὲν
ἐξαντλεῖται τόσον εὐκόλα ἓνας Πύρλας. Καὶ λοιπὸν ἵνα
ἀποδείξῃ τοῦτο ἐν τινι τῶν μαθημάτων αὐτοῦ κατ' αὐ-
τὰς ἀπὸ τῆς πανεπιστημιακῆς ἑδρας κατέπληξε τόσον τὸ
ἀκροατήριόν του ὥστε τὰ θρανία ἐσειέθησαν, ὡς ἐσειέθη
ἡ γῆ ὅτε ἐσταυρώθη ὁ Χριστός. Ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ ἐπιστή-
μῃ νέον τι ὄπερ ἀπὸ οὐδενὸς ἐπιστήμονος τὸν νοῦν
ἐπέρασε μέχρι σήμερον, καίτοι παρήλθον τόσοι αἰῶνες.
Εἶπε τὰ ἐξῆς λόγια :

«*Ἡ Ἀντιγόνη δὲν ἔθαψε τὸν ἀδελφὸν της κινηθεῖ-
σα ὑπὸ στοργῆς προς τοὺς νεκροὺς καὶ θρησκευτικὸν
καθῆκον ἐπιτελέσασα, ἀλλὰ φόβῳ μὴ μεταδοθῇ ἐν τῇ
πόλει μίαισμα τοῦ νεκροῦ ἀτάφου μένοντος.*»

Εἶπατέ μοι λοιπὸν, φίλε κύριε, ἂν ἐξαντλεῖται εὐκόλα
ἓνας τοιοῦτος Πύρλας ὅστις διὰ τῆς ἀνακαλύψεώς του ταύτης
δύο τινὰ ἀπέδειξε, πρῶτον ἐπέχυσε φῶς εἰς τὴν ἐπιστή-
μην τῆς ὑγιεινῆς, καὶ δεύτερον ἀνύψωσε τὴν μεγαλο-
φυΐαν τοῦ Σοφοκλέους ὅστις ἀπὸ ἓνα τοιοῦτον εὐτελεῖ μῦ-
θον κατώρθωσε νὰ πλάσῃ τὴν Ἀντιγόνην του.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ,

Ἀφοῦ ἡ μετρία τὴν ὠραιότητα στολὴ τῶν φοιτητῶν
ἠνάγκασέ τινας πρῶην βουλευτὰς καὶ πρὸ δεκαπεν-
ταετίας παρητημένους τῆς φοιτήσεως νὰ ἐπαναλά-
θωσι τὰ μαθήματά των, πολὺ δὲ περισσότερον ἐὰν αὐ-
τῇ ἦτον ὠραιότερα, ἤθελε προσελκύσει καὶ πρῶην Γερου-
σιαστὰς.

Φοιτηταὶ τινες μὴ ἐπιτυχόντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπι-
λοχίου, καὶ τοὶ καταβαλόντες μεγάλας προσπάθειας, ἐ-
νουθέτουν τοὺς ὡς τοιούτους ἐγκριθέντας νὰ παραιτηθῶ-
σιν. Ἴδου ἡ παροιμία τῆς με κεκομμένην οὐραν Ἀλώ-
πεκος.

Δύο συνέβησαν κατ' αὐτὰς μεγάλα δυστυχήματα ἢ

σύγκρουσις τῶν δύο ἀτμοπλοίων περὶ τὸν Μαλέαν καὶ
ἡ σύγκρουσις τῶν δύο ἵππων τῶν λοχαγῶν Σμολένσκη
καὶ Φρεαρίτου φερόντων τοὺς ἀναβάτας των παρὰ τὴν
ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἀλλὰ τὴν τύχην τῆς Τρινακρίας εἶχεν ὁ
ἵππος τοῦ Κυρίου Φρεαρίτου, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποστῇ
οὗτος κανὲν ἄλλο κακὸν παρὰ τὸ κιτρίνισμα.

Ξ . . .

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Βρ' ἀδερφε Κώστα, ξέρεις πῶς δὲν μούρχον-
ται συχνὰ αἱ ιδέαι, μὰ ὅταν μούρχονται εἶναι με-
γάλαις ;

ΚΩΣΤΑΣ. Γιὰ ν' ἀκούσωμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Θυμᾶσαι ταῖς ἄλλαις, ὅταν τὸ γκουβέρνο τοῦ
Τρικουπῆ μ' ἓνα βασιλικὸ διάταγμα ἔζεπεσε ταῖς μο-
νέδες ποῦ ἓνα ἄλλο γκουβέρνο μᾶς διέταξε νὰ ταῖς
πέρνωμε καὶ νὰ ταῖς δίνωμε ἴσῃν τιμῇ ποῦ τρέχανε
ὡς τότε. Τώρα λένε νὰ κάμουμε πάλι τὸ ἴδιο καὶ νὰ ταῖς
ξεπέσουν ἀλύπητα γιατί τὸ ἀσῆμι ξεπέφτει ὀλονένα.

ΚΩΣΤΑΣ. Κι' ἄσχημα κάνουνε ;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἄφισε νὰ τελειώσω τὴν ιδέα μου. Λοιπὸν
ἀφοῦ μὲ τὰ διατάγματα μποροῦν ν' ἀναιδοκατεβά-
ζουνε ταῖς μονέδες γιατί νὰ χάνουνται σὲ τόσο μικρὰ
πράγματα καὶ νὰ μὴ κυτᾶζουν νὰ λύσουν μὲ τὸν ἴδιο
τρόπο καὶ τὸ μεγάλο ζήτημα τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου,
ποῦ δὲν ἔχει λεπτό ;

ΚΩΣΤΑΣ. Γιὰ πές μου τὸν τρόπο.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Νὰ πάρουν στοργγυλοὺς τενεκέδες νὰ τοὺς
σταμπώσουν μὲ τὴν κορῶνα καὶ τὸ πορτραῖτο τοῦ Βα-
σιλεῖά μας, καὶ μ' ἓνα Βασ. διάταγμα νὰ ταῖς δόσουνε
μὰ μεγάλη τιμὴ καὶ νὰ πληρῶνουν ἔτσι ὅλον τὸν
κόσμο.

ΚΩΣΤΑΣ. Μωρὲ, δίκαιο ἔχεις. Μὰ κύταξε μὴ βγάλης
αὐτὴ τὴν ιδέα ἀπὸ τὸ στόμα σου, γιατί οἱ οἰκονομικοὶ
μας καταλαβαίνουν τόσο καλά ταῖς καλπουζανιαῖς, ποῦ
εἶναι καλοὶ νὰ τὴν παραδεχθῶνε καὶ νὰ μᾶς κάμουνε τὸ
βασιλεῖό μας ντιπ τενεκέδικο.

Χ . . .

Ἐπεφθονος Συντάκτης ΚΩΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡ. ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣΙΑΣ.